



ČESKÁ REPUBLIKA

# ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **Z. Ž.**, bytem H., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 7.3.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 15.2.2016 č.j. X o *invalidní důchod*,

## *t a k t o :*

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 15.2.2016 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 31.12.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

## **O d ů v o d n ě n í :**

Včasnou žalobou ze dne 7.3.2016 se žalobkyně domáhala zrušení napadeného rozhodnutí žalované, jehož kopii připojila, s nímž nesouhlasí, protože dle ní její zdravotní stav odpovídá invaliditě třetího stupně a byl nedostatečně /spíše chybně/ posouzen i v předchozím řízení, když jí byl snížen stupeň invalidity a přitom se její zdravotní stav celkově zhoršil a přibyla jí revmatická artritida, proto požadovala nové posouzení zdravotního stavu a závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 15.2.2016 a vrácení věci žalované.

*Napadeným rozhodnutím ze dne 15.2.2016 č.j. X* žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 31.12.2015*, jímž jí byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu dle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o *důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**) tak, že ode dne 20.1.2016 namísto invalidního

důchodu pro invaliditu třetího stupně jí náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov ze dne 2.12.2015 je invalidní pro invaliditu druhého stupně, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 60%. Dle odůvodnění rozhodnutí ze dne 15.2.2016 bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 11.2.2016 lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobkyně je invalidní, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI., odd. C, položce 7b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 40-50%; žalobkyni byla přiznána horní hranice daného rozmezí, tj. 50%, která byla vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu navýšena dle § 3 odst. 1 vyhlášky o 10% na celkových 60%, proto nebylo možno námitkám vyhovět.

*Žalovaná dne 30.3.2016* ve vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise či PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, a rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 15.2.2016 bylo žalobkyni doručeno dne 17.2.2016.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Sokolov vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 2.12.2015 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 11.2.2016 soud zjistil, že žalobkyně nadále nebyla uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale byla uznána od 2.12.2015 invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI., odd. C, položce 7b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50%, a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu navýšili oba lékaři dle § 3 odst. 1 vyhlášky tuto hodnotu o 10% a celkově tedy činí 60% (*den změny stupně invalidity: 2.12.2015 – jednání OSSZ*).

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 14.6.2016 za účasti odborného lékaře z oboru gastroenterologie i žalobkyně, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. PK MPSV konstatovala, že dle doložené zdravotní dokumentace se jedná u žalobkyně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po gynekologické operaci 2.9.2010, kdy byla provedena hysterektomie a oboustranná adnexektomie pro myomatosní dělohu. Po operaci přítomna

trvalá sekrece z pochvy, následně i z rekta, prokázány píštěle rektovaginální a perianální s trvalou sekrecí kolísavé intensity během dne, stav opakovaně komplikován abscesy s nutností drenáže. Chirurgické řešení nebylo indikováno, stav nelze chirurgicky řešit (chirurgicky v úvahu přichází jen zavedení trvalé kolostomie). Ke spontánnímu zhojení nedošlo a již není ani předpoklad, že ke zhojení píštělí a úpravě zdravotního stavu dojde v budoucnosti. Zdravotní stav se od poslední kontrolní lékařské prohlídky nezlepšil ani nedošlo ke stabilizaci. Trvalá sekrece z píštěle žalobkyni omezuje fyzicky, vyžaduje důslednou hygienu opakovaně během dne, má podstatný vliv na celkový stav i na celkovou výkonnost. Celkové projevy chronického zánětu při trvající sekreci přítomny nejsou, avšak v případě neprůchodnosti píštělí dochází opakovaně k tvorbě perianálních abscesů s nutností chirurgické drenáže. Dále progredují potíže v oblasti pohybového aparátu při degenerativních změnách nosných kloubů a páteře i nově diagnostikované revmatoidní artritidě II. st., pokračuje i dlouhodobé léčení na psychiatrii pro smíšenou úzkostně depresivní poruchu. PK MPSV proto i nadále hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly XI, oddílu C, položky 7c) přílohy vyhlášky 70%, tj. na horní hranici procentuálního rozpětí, ve které zohlednila i působení dalších zdravotních postižení na míru poklesu pracovní schopnosti, a tato míra poklesu ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Dle komise tento stav existoval od data 19.10.2011 - změna stupně invalidity na invaliditu třetího stupně a vzhledem k věku žalobkyně a trvalému zdravotnímu postižení není další kontrolní prohlídka invalidity již účelná. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni a žalované.*)

***S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:***

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že **dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky** v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly v této věci shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní, dále jen s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného

celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 15.2.2016*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ponechání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 14.6.2016 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 15.2.2016 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 31.12.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně (od 19.10.2011), neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 70%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Sokolov a poté na ČSSZ (60% poklesu pracovní schopnosti), kdy žalobkyně byla uznána a invalidní pouze pro invaliditu druhého stupně, jak shora uvedeno.*

*Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně a to od 19.10.2011 v souvislosti s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem* (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), *proto žalovaná vydá nové rozhodnutí o tom, že se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu, neboť žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, tudíž od 2.12.2015 nedošlo ke změně stupně invalidity na druhý stupeň*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 24/2016-34 ze dne 1.9.2016, neboť rozhodnutí o snížení invalidního důchodu by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně již na základě posouzení

na OSSZ Sokolov či by žalobkyni vyhověla v řízení o jejích námitkách uplatněných proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 31.12.2015.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků má právo na náhradu nákladů řízení.

**Poučení :** Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

*V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

V Plzni dne 1. září 2016

**JUDr. Alena Hocká**  
samosoudkyně